Quelle: https://manuscripta.at/?ID=743
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

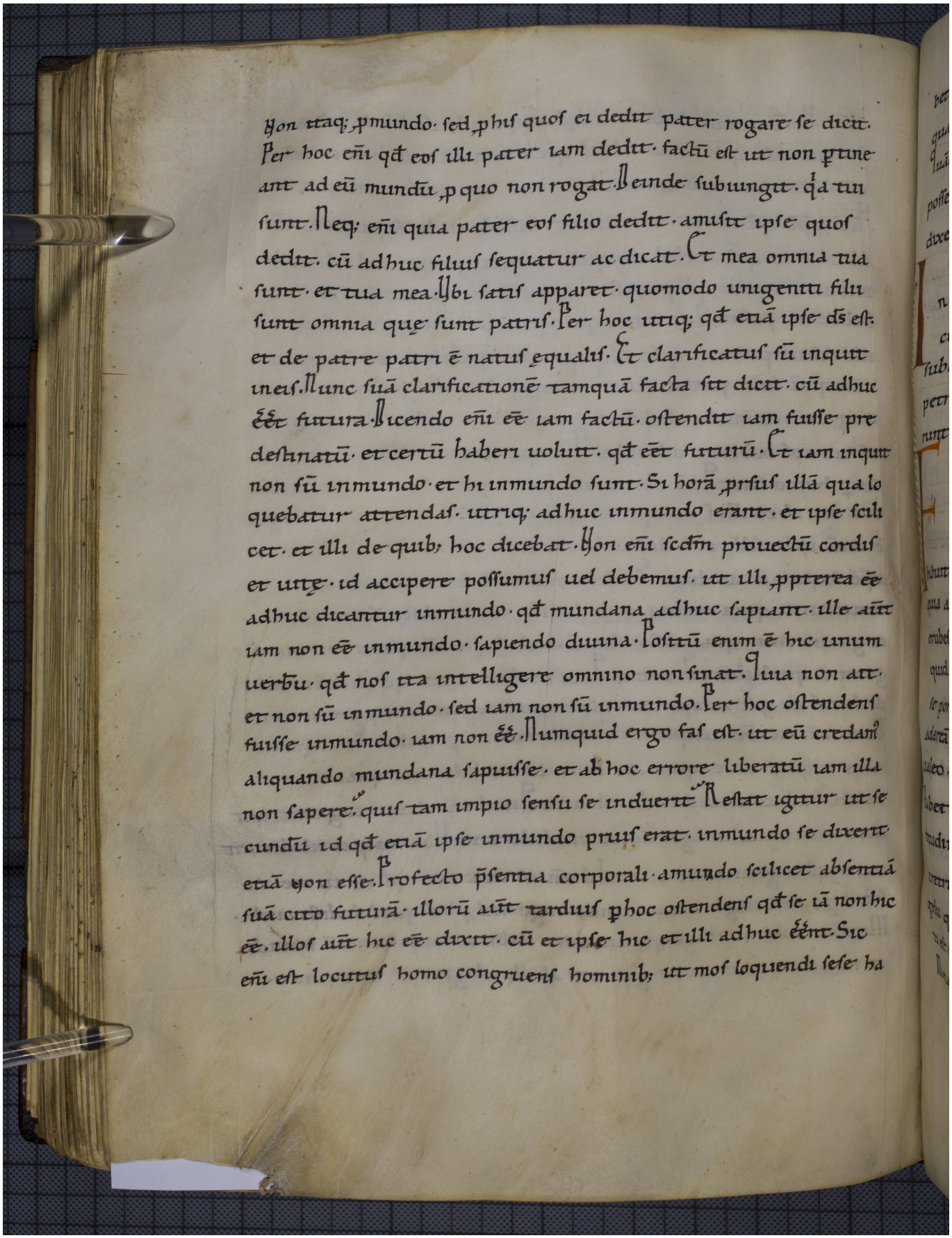

Non itaq; ꝓmundo. sed ꝓhis quos ei dedit pater rogare se dicit.
Per hoc eñi qđ eos illi pater iam dedit. factū est ut non ꝑtine
ant ad eū mundū ꝓquo non rogat. Deinde subiungit. q̄a tui
sunt. Neq; eñi quia pater eos filio dedit. amisit ipse quos
dedit. cū adhuc filius sequatur ac dicat. Et mea omnia tua
sunt. et tua mea. Ubi satis apparet. quomodo unigeniti filii
sunt omnia quę sunt patris. Per hoc utiq; qđ etiā ipse ds̄ est.
et de patre patri ē natus ęqualis. Et clarificatus sū inquit
in eis. Nunc suā clarificationē tamquā facta sit dicit. cū adhuc
ēēt futura. Dicendo eñi ēē iam factū. ostendit iam fuisse pre
destinatū. et certū haberi uoluit. qđ ēēt futurū. Et iam inquit
non sū inmundo. et hi inmundo sunt. Si horā ꝓrsus illā qua lo
quebatur attendas. utriq; adhuc inmundo erant. et ipse scili
cet. et illi de quib; hoc dicebat. Non eñi scd̄m prouectū cordis
et uitę. id accipere possumus uel debemus. ut illi ꝓpterea ēē
adhuc dicantur inmundo. qđ mundana adhuc sapiant. ille aūt
iam non ēē inmundo. sapiendo diuina. Positū enim ē hic unum
uerbū. qđ nos ita intelligere omnino non sinat. Quia non ait.
et non sū inmundo. sed iam non sū inmundo. Per hoc ostendens
fuisse inmundo. iam non ēē. Numquid ergo fas est. ut eū credam⁹
aliquando mundana sapuisse. et ab hoc errore liberatū iam illa
non sapere. quis tam impio sensu se induerit. Restat igitur ut se
cundū id qđ etiā ipse inmundo prius erat. inmundo se dixerit
etiā non esse. Profecto p̄sentia corporali. a mundo scilicet absentiā
suā cito futurā. illorū aūt tardius ꝑhoc ostendens qđ se iā non hic
ēē. illos aūt hic ēē dixit. cū et ipse hic et illi adhuc ēēnt. Sic
eñi est locutus homo congruens hominib; ut mos loquendi sese ha